

sættes lavt, for Lovtidenden f. Ex. til 1 Rd., for Ministerialtidenden til 1 Rd. 3 Mk., og for begge til 2 Rd.

Udvalgets Mindretal, undertegnede Poug, er enigt med Fleertallet om Duffeltigheden af en Regerings- eller Ministerialtidende — eller, som jeg hellere vil kalde den: Statstidende — hvori det i nedenanførte §§ 6 og 7 nævnte Stof optages, men ligesom jeg mener, at det vil være hensigtsmæssigt, at denne Tidende udgaaer daglig, hvortil Stoffet ingenlunde vil være tilstrækkeligt, dersom den ikke skal optage Andet, saaledes troer jeg ogsaa, at Udgiften saavel til denne Tidende som til Lovtidenden bør dækkes ved Benyttelsen af et Stof, som Staten er raadig over, nemlig alle Arter af retlige Beskjendtgjørelser, som nu mod Betaling skulle indrykkes i „den Berlingske Tidende“, hvorimod Billighed synes mig at tale for, at man indtil videre lader Stiftstidendernes stedlige Privilegier bestaae og indrømmer „den Berlingske Tidende“ et lignende for Sjællands Stift.

Udvalgets Fleertal har Betænkkelighed ved at foreslaae, at Udgivelsen af en Tidende som den af Mindretallet paatænkte skulde paalægges Regeringen.

Vi antage, at det vil findes rigtigt, at der træffes forskjellige nærmere Bestemmelser om Tidendernes Indretning og Benyttelse, men disse bør formeentlig tages af Regeringen. Kun have vi troet at burde foreslaae en udtrykkelig Lovbestemmelse om, at Lovtidenden uden Betaling skal uddeles til alle Dommere, Dørigheder og Communalbestyrelser.

§. Henhold til Foranstaaende forelægges vi følgende Forslag:

1) Udvalget:
Stedetfor Udkastets §§ 1 og 2 sættes følgende §§ 1—4:

§ 1. Fra 1ste Januar 1871 udgives ved Regeringens Foranstaltning en Lovtidende

Anm. Afstemning om Tillæget „og en Ministerialtidende (Statstidende)“ forbeholdes.

§ 2.

§ Lovtidenden indføres saavel alle Love som alle kongelige og ministerielle Anordninger, under hvilket Navn de end maatte udstedes (Anordninger, aabne Breve, Beskjendtgjørelser, Rundgjørelser, Placater, Reglementer, Regulatorer, Instruer, Bedtægter osv.), og hvad enten de Forskrifter, som deri indeholdes, vedkomme hele Riget eller kun enkelte Provindsf, Stæder eller Egne eller Dele af Befolkningen.

§ 3.

Fra det nævnte Tidspunkt af bortfalder den hidtil forefrevne Thinglæsning af Love og Anordninger, hvorimod disses Offentliggjørelse igjennem Lovtidenden bliver den bindende Beskjendtgjørelsesform. Den paagældende Lov eller Anordning træder, forsaavidt den ikke indeholder nogen herfra afvigende Bestemmelse, i Kraft Ugedagen efter den Dag, da det Numer af Lovtidenden, hvori den beskjendtgjøres, er udgivet. Hvert Numer skal betegne den Dag, da det udgives.

§ 4.

§ Henseende til Beskjendtgjørelsen af de Anordninger, der i Medfør af Lovgivningen kunne udstedes af stedlige Myndigheder, har det i Almindelighed sit Forblivende ved de nalgældende Regler. Dog skal vedkommende Ministerium efter Indstilling fra den stedlige Myndighed kunne befale, at en af denne udstedt Anordning indføres i Lovtidenden. Det Samme skal og skee, hvor Thinglæsning hidtil undtagelsesvís har været forefreven med Hensyn til slige Anordninger. Optages saadanne Anordninger i Lovtidenden, har deres Offentliggjørelse deri samme Retkvirking som andre Loves og Anordningers. Den ellers paa Stedet brugelige Beskjendtgjørelse skal i saa Fald ligesuldt tagttages, uden at dog nogen i denne Henseende indløben Forsømmelse kan svekke Virkningen af den ved Lovtidenden ffete Offentliggjørelse.

3) Udvalget:
Følgende nye §§ 5 og 6 tilføies:

§ 5. Ministerialtidenden optages i Reglen de